

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/34/2020
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3720200219
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 05. 2020
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Viera Škultétyová
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2020:3720200219.1

Uznesenie

Krajský súd v Trenčíne v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Viery Škultétyovej a sudcov JUDr. Beáty Čupkovej a JUDr. Radoslava Svitanu, PhD. v právnej veci navrhovateľky Y. L., narodenej dňa XX.XX.XXXX, bytom T. XXX/X, N. G., zastúpenej C.. Q. L., advokátkou so sídlom E. D. XXXX/XX, D. R. proti D. L., narodenému dňa XX.XX.XXXX, bytom T. XXX/X-X, N. G. zastúpenému C.. Q. C., advokátkou so sídlom M. R. H. XXX/XX, D. R., o návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie D. L. proti uzneseniu Okresného súdu Považská Bystrica zo dňa 27. januára 2020, č. k. 6C/4/2020-19, takto

rozhodol:

Uznesenie súdu prvej inštancie m e n í tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z a m i e t a .

D. L. m á proti navrhovateľke n á r o k na náhradu trov konania v celom rozsahu.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie svojim uznesením nariadil neodkladné opatrenie, ktorým uložil D. L., aby nevstupoval do bytu č.X nachádzajúceho sa na 1. poschodí, obytného domu súp. č. XXX, stojacom na parcele L. XXX/X, zapísanom na LV č. XXX, katastrálne územie T., až do právoplatného skončenia konania o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp. zn. 8C 13/2019 (výrok I.), aby sa nepribližoval k navrhovateľke a k jej maloletým deťom: D. L., nar. XX.XX.XXXX, L. L., nar. XX.XX.XXXX a G. L., nar. XX.XX.XXXX na vzdialenosť menšiu ako päťdesiat metrov s výnimkou účasti na procesných úkonoch v občianskom súdnom konaní, trestnom konaní a priestupkovom konaní, na ktoré bude predvolaný v rozsahu nevyhnutnom na jeho riadnu účasť na týchto úkonoch (výrok II.). Súčasne poučil D. L., že toto neodkladné opatrenie týkajúce sa zákazu priblíženia k navrhovateľke a maloletým deťom súd na návrh niektorej z procesných strán zruší v prípade, ak odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené (výrok III.). O trovách konania rozhodol tak, že navrhovateľka má voči D. L., nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú náhradu trov konania je povinný zaplatiť na účet zástupcu navrhovateľky do 3 dní od právoplatnosti uznesenia, o výške náhrady trov konania, ktoré po právoplatnosti tohto rozhodnutia vydá súdny úradník (výrok IV.).

2. V odôvodnení svojho rozhodnutia súd prvej inštancie uviedol, že navrhovateľka svoj návrh na nariadenie neodkladného opatrenia odôvodnila tým, že v manželstve sa narodilo sedem detí, z ktorých dve zomreli, tri deti sú ešte maloleté, maloletý D. je ťažko zdravotne postihnutý. Manželstvo účastníkov bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Považská Bystrica č.k. 7P/25/2016 zo dňa 01.06.2016 v spojení s rozsudkom Krajského súdu Trenčín č.k. 19CoP/64/2016 zo dňa 13.10.2016, ktorý nadobudol právoplatnosť a vykonateľnosť dňa 02.11.2016. Dňa 06.10.2016 navrhovateľka podala na tunajší súd návrh na nariadenie neodkladného opatrenia, ktoré bolo vydané pod sp.zn. 4C/196/2016. Nakoľko bol krátko po jeho vydaní bývalý manžel vzatý do väzby a následne aj odsúdený za spáchanie zločinu týrania blízkej a zverenej osoby podľa § 208 Trestného zákona, nepodala navrhovateľka návrh, aby sa

bývalý manžel zdržal vstupu do predmetného bytu a aby sa úmyselne nepribližoval k navrhovateľke na vzdialenosť menšiu ako desať metrov. V januári 2020 bol bývalý manžel prepustený z výkonu trestu odňatia slobody. Napriek tomu, že jeho práva zástupkyňa v konaní o vyporiadanie BSM na pojednávaní dňa 18.12.2019 garantovala, že sa bývalý manžel nemieni vrátiť do bytu, v ktorom bývali spolu s navrhovateľkou a deťmi, bývalý manžel sa snažil do bytu dostať, neustále obchádza dom, v ktorom sa predmetný byt nachádza, maloleté deti čakáva pred školou, navštívil riaditeľku školy, ktorá mu však styk s deťmi neumožnila. Maloleté deti sa boja chodiť do školy, do školy ich sprevádza buď ich dospelý brat C., alebo navrhovateľka, nakoľko majú obavy, že sa bývalý manžel vráti do bytu a bude sa opakovať jeho správanie voči matke a tiež aj voči nim. Navrhovateľka navštívila dňa 17.07.2019 s maloletými deťmi psychologickú ambulanciu pre obavy detí z návratu otca z výkonu trestu odňatia slobody. Bývalý manžel začal písať deťom listy a maloletému D. telefonoval ohľadne toho, že sa vráti z výkonu trestu. Navrhovateľka s maloletými deťmi sú obeťami domáceho násillia, deti sa s otcom nechcú stretnúť, hanbia sa za neho a majú obavy z jeho návratu, tiež sa obávajú, že za nimi bude chodiť do školy, ako to robil v minulosti. Situáciu prežívajú napäto a pripomínajú sa im traumatizujúce udalosti. Navrhovateľka bola až do decembra s deťmi doma, nakoľko sa starala o ťažko zdravotne postihnutého syna D.. Nakoľko bývalý manžel na mal. deti neplatí výživné a dlh na výživnom je k viac ako 9.000,- eur, bola navrhovateľka nútená od decembra 2019 sa zamestnať. Keď sú deti doma samé, majú ešte väčší strach, nakoľko boli obeťou násillného správania otca a nechcú vychádzať z bytu bez matky alebo dospelého brata C., ktorý je však tiež zamestnaný a po stránke finančnej, citovej a svojou starostlivosťou supluje maloletým deťom otca. Dospelá dcéra navrhovateľky sa zo spoločnej domácnosti odsťahovala, avšak stále navrhovateľke pomáha finančne. Navrhovateľka preto žiadala, aby súd bývalému manželovi až do právoplatného rozhodnutia o vyporiadaní BSM zakázal vstupovať do predmetného bytu, a to z dôvodu, že spolužitie s bývalým manželom by bolo pre navrhovateľku a jej deti neznesiteľné. Zároveň žiadala, aby súd rozhodol, že bývalý manžel sa nesmie priblížiť k navrhovateľke a ich maloletým deťom na vzdialenosť menšiu ako 50 metrov z dôvodu, že napriek svojim sľubom sa začína správať rovnakým spôsobom ako pred svojim odsúdením, maloleté deti prežívajú neustálu traumu, odmietajú vychádzať z domu a tiež z dôvodu, že navrhovateľka a maloleté deti pociťujú jeho správanie ako ohrozenie ich života a zdravia. Preto žiadala, aby pomery účastníkov boli dočasne upravené, nakoľko sa proti správaniu bývalého manžela s deťmi nemá ako brániť. Ďalej uviedla, že pre podanie tohto návrhu sa rozhodla po tom, ako sa bývalý manžel pokúsil dostať do ich bytu, čo by sa mu aj podarilo, keby nevymenila zámok na dverách. Navrhovateľka uviedla, že navrhované neodkladné opatrenie smeruje k ochrane jej telesnej aj duševnej integrity, ako aj k ochrane ich detí, ktoré rodinnou situáciou veľmi trpia. Z chovania bývalého manžela pociťuje žalobkyňa veľký strach, avšak najviac sa obáva o deti, ktoré sú stále ešte poznačené psychickým a fyzickým týraním svojho otca, za ktoré bol odsúdený.

3. Súd prvej inštancie po preskúmaní veci dospel k záveru, že návrh navrhovateľky je dôvodný v celom rozsahu. Mal za preukázané, že manželstvo navrhovateľky a D. L. bolo právoplatne rozvedené, pričom príčinou rozvratu manželstva bolo nadmerné požívanie alkoholických nápojov zo strany manžela a následné agresívne správanie sa voči navrhovateľke a mal. deťom (viď bod 3 odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie). Bezpodielové spoluvlastníctvo účastníkov zatiaľ nie je vyporiadané, navrhovateľka a maloleté deti žijú v byte, ktorého vlastníkom je aj bývalý manžel navrhovateľky. Súd prvej inštancie mal ďalej za preukázané, že bývalý manžel navrhovateľky bol právoplatne odsúdený za zločin týrania blízkej a zverenej osoby, ktorého sa dopustil voči navrhovateľke a aj mal. deťom, pričom mu bolo uložené aj ochranné ústavné protialkoholické liečenie (viď bod 6 odôvodnenia uznesenia súdu prvej inštancie). S poukazom na uvedené mal za to, že v danom prípade existujú také okolnosti, pre ktoré je treba bezodkladne upraviť pomery. Na uloženie zákazu priblíženia/zákazu vstupu postačuje dôvodná obava navrhovateľa o svoje zdravie, ktorú navrhovateľka a jej mal. deti dostatočne precizovali a vyjadrili svoj strach. Súd prvej inštancie mal za osvedčené, že bývalý manžel sa k navrhovateľke a k spoločným mal. deťom dlhé roky správal agresívne, ohrozoval ich, vyhrážal sa im, spôsoboval im psychické a fyzické utrpenie, za čo bol aj právoplatne odsúdený. Dňa 07.01.2020 bol bývalý manžel navrhovateľky podmienčne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody a vzhľadom na jeho minulé správanie má navrhovateľka aj maloleté deti dôvodnú obavu a strach z prítomnosti bývalého manžela, resp. otca, cítia sa ohrozené na svojom živote a zdraví, a to za situácie, keď sa bývalý manžel snaží po návrate z výkonu trestu dostať späť do ich spoločného bytu (nepodarilo sa mu to len vďaka vymenenému zámku na dverách), neustále obchádza bytovku, v ktorej bývajú, maloleté deti čakáva pred školou, navštívil aj riaditeľku školy, ktorá mu styk s deťmi neumožnila. S poukazom na doterajšie správanie bývalého manžela voči navrhovateľke a mal. deťom, ktorý sa po prepustení z výkonu trestu intenzívne pokúša ich kontaktovať, vrátiť sa do spoločnej domácnosti, pričom vzhľadom na krátkosť času, ktorý uplynul od jeho

prepustenia, keď bývalý manžel svojim spôsobom života ešte nepreukázal zmenu správania sa voči navrhovateľke a deťom, existuje dôvodná obava, že ich bude ďalej ohrozovať. Vychádzajúc z návrhu ako aj zo správy psychologičky, navrhovateľka a mal. deti sa i naďalej cítia ohrozené a majú obavy o svoj život a zdravie. Správanie bývalého manžela je nepredvídateľné a vzhľadom i na jeho problémy s alkoholom, zmeny správania a s tým súvisiaci negatívny až traumatizujúci dopad na maloleté deti, súd ich obavy považoval za reálne a dôvodné, a preto mal za to, že je v záujme ochrany telesnej a duševnej integrity navrhovateľky ako i maloletých detí nariadiť neodkladné opatrenie v požadovanom rozsahu, keď uložil bývalému manželovi zákaz približovať sa k navrhovateľke a mal. deťom (§ 325 ods. 2 písm. h/ CSP). Zákaz žalovanému priblížiť sa k navrhovateľke a maloletým deťom je viazaný na osobu navrhovateľky a maloletých detí a vzťahuje sa na akékoľvek miesta, na ktorých sa zdržiavajú t.j. aj na verejnosti vo vzdialenosti 50 metrov, ktorá je postačujúca, aby sa zamedzilo hrozbe fyzického útoku. Súd zároveň vo výroku rozhodnutia vyslovil, že neodkladné opatrenie sa nevzťahuje na prítomnosť D. L. na procesných úkonoch v občianskom súdnom konaní, trestnom konaní a priestupkovom konaní, na ktoré bude predvolaný v rozsahu nevyhnutnom na jeho riadnu účasť na týchto úkonoch. V súvislosti s nariadeným neodkladným opatrením týkajúce sa zákazu priblíženia, súd prvej inštancie povinnému neuložil povinnosť podať v určitej lehote žalobu vo veci samej, nakoľko má za to, že už len samotným nariadením predmetného neodkladného možno dosiahnuť trvalú úpravu pomerov medzi účastníkmi. Pokiaľ ide o poučovaciu povinnosť súdu v zmysle ustanovenia § 337 Civilného sporového poriadku, od tohto poučenia upustil, pretože je toho názoru, že v danom prípade nie je potrebné viesť osobitné konanie vo veci samej. Riadený sa však podľa čl. 2 ods. 1 a čl. 3 ods. 1 základných princípov Civilného sporového poriadku súd v zmysle § 334 CSP poučil povinného o tom, že nariadené neodkladné opatrenie súd zruší na návrh niektorej z procesných strán v prípade, že odpadnú dôvody, pre ktoré bolo nariadené.

4. Súd prvej inštancie mal súd za to, že navrhovateľka zároveň osvedčila aj splnenie podmienok pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm. f) CSP, ktoré v prípade zákazu bývalého manžela vstupovať do predmetného bytu bude trvať do právoplatnosti rozhodnutia vo veci vyporiadania BSM, ktoré sa vedie na Okresnom súde v Považskej Bystrici pod sp.zn. 8C 13/2019. Neodkladné opatrenie nariadil z dôvodu, aby zabránil prípadnému ďalšiemu fyzickému či psychickému ataku bývalého manžela voči navrhovateľke a spoločným mal. deťom vzhľadom na jeho doterajšie správanie, ako aj prebiehajúce konanie o vyporiadanie BSM, kde je možné očakávať vyhrotenie sa vzájomných vzťahov účastníkov. I napriek tomu, že bývalý manžel je vlastník spolu s navrhovateľkou bytu, do ktorého mu súd zakázal vstup, súd poukazuje na to, že právo na ochranu života a zdravia, ktoré je násilníkom ohrozované, má absolútnu povahu, pričom je silnejšie aj ako vlastnícke (spoluvlastnícke) právo násilníka. Trvanie zákazu vstupu do bytu, v ktorom navrhovateľka s deťmi býva, súd prvej inštancie obmedzil do právoplatného skončenia konania o vyporiadanie BSM, čím bude zabezpečená ochrana navrhovateľky a jej detí do času, kedy sa medzi manželmi vyrieši otázka ďalšieho bývania. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 324 ods. 1, § 325, § 326 ods. 1, § 329 ods. 1, § 330, § 336 ods. 1, § 337 ods. 1 CSP, čl. 16 ods. 2, čl. 19 ods. 2 Ústavy SR, čl. 3, čl. 8 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, o trovách konania rozhodol podľa § 225 ods. 1, § 262 ods. 2 CSP.

5. Proti tomuto uzneseniu v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie D. L. a domáhal sa, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietne. Uviedol, že nariadeným neodkladným opatrením nesúhlasí, nakoľko nebolo žiadnymi relevantnými dôkazmi preukázané, že sa dopúšťa konania a správania, ktoré súd prvej inštancie popisuje v odôvodnení napadnutého uznesenia, a preto nie sú splnené zákonné podmienky pre uloženie zákazu priblíženia sa k navrhovateľke a maloletým deťom, či vstupu do predmetného bytu. Od 07.01.2020, keď bol podmieniene prepustený z výkonu trestu, sa do spoločného bytu v žiadnom prípade nepokúsil dostať, nakoľko si je veľmi dobre vedomý, že pokiaľ by sa bol o to čo i len pokúsil, navrhovateľka by okamžite zavolała políciu. Nie je ani pravdou, že by obchádzal bytový dom, či čakával deti pred školou. Ide o účelové tvrdenia navrhovateľky s cieľom vykresliť ho ako agresora, čo nie je pravdou. Pre navrhovateľku ani pre maloleté deti nepredstavuje absolútne žiadnu hrozbu, a už vôbec nie hrozbu pre zdravý psychický vývoj maloletých detí, nakoľko od času, keď bol prepustený z výkonu trestu na slobodu, býva v rodinnom dome u svojich súrodencov v T., súp. č. XX, je zamestnaný v spoločnosti G. V., E., kde pracuje ako robotník v dvanásťhodinovej prevádzke a snaží sa svoj život dať opäť do poriadku. Navrhovateľku ani maloleté deti žiadnym spôsobom nekontaktuje, nevyhľadáva ich, o čom svedčí najmä fakt, že keby tak tomu skutočne bolo, navrhovateľka by okamžite kontaktovala políciu a on by sa dopustil porušenia povinnosti o obmedzení, ktoré mu súd

pri podmiennečnom prepustení z výkonu trestu nariadil. Súdom uložené povinnosti o obmedzeniach striktnie dodržiava, čo môže potvrdiť aj probačný a mediačný úradník súdu, u ktorého sa pravidelne hlási. Z týchto dôvodov mal za to, že navrhovateľka neosvedčila naliehavosť situácie, nebezpečenstvo bezprostredne hrozacej ujmy v zmysle § 325 ods. 2 písm. f) a písm. h) CSP, nakoľko k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia nedoložila žiaden objektívny dôkaz, z ktorého by bolo zrejmé, že sa voči nej alebo maloletým deťom správa agresívne, či iným spôsobom ich traumatizuje. Tvrdenia navrhovateľky tak nie sú ničím podložené, sú účelové, a to s ohľadom na prebiehajúce konanie o vyporiadanie BSM.

6. Navrhovateľka vo svojom písomnom vyjadrení k vyjadreniu D. L. uviedla, že všetky skutočnosti tvrdené v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa zakladajú na pravde. Maloleté deti sa stále nevysporiadali so zážitkami a spomienkami na to, ako ich otec týral a terorizoval a pravdepodobne si neuvedomuje, čo svojim deťom spôsobil. Skutočnosť, že pracuje, bol jeden z predpokladov, na základe ktorého bol podmiennečne prepustený z výkonu trestu a napriek tomu, že má mesačnú mzdu vo výške 810,- eur, platí na výživnom iba 120,- eur. Po nariadení neodkladného opatrenia zmenil žalovaný spôsob, akým ju neustále terorizuje, keď napriek tomu, že mu už vydala všetky veci, opakovane prostredníctvom starostky obce - G. B. Q., žiada o vydanie rôznych drobností s tým, že minimálne štyrikrát sa musela dostaviť na obecný úrad a za prítomnosti žalovaného vysvetľovať, že už nemá žiadne hnutelné veci, ktoré mu patria.

7. Ďalšie písomné vyjadrenia k veci podané neboli.

8. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal uznesenie súdu prvej inštancie v rozsahu podaného odvolania podľa § 379 a § 380 Civilného sporového poriadku (ďalej len CSP) bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP a dospel k záveru, že uznesenie súdu prvej inštancie je potrebné zmeniť podľa § 388 CSP tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia bude zamietnutý, nakoľko nie sú splnené podmienky na jeho potvrdenie ani na jeho zrušenie.

9. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

10. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery, alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

11. Podľa § 325 ods. 2 písm. d) CSP neodkladným opatrením možno strane uložiť, aby niečo vykonala, niečo sa zdržala, alebo niečo znášala.

12. Podľa § 326 ods. 1 CSP v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia sa popri náležitostiach žaloby podľa § 132 CSP uvedie opísanie rozhodujúcich skutočností odôvodňujúcich potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavu, že exekúcia bude ohrozená, opísanie skutočností hodnoverne osvedčujúcich dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana a musí byť z neho zrejmé, akého neodkladného opatrenia sa navrhovateľ domáha.

13. Súd nariadi neodkladné opatrenie na základe návrhu len vtedy, ak sú splnené zákonné predpoklady ustanovené v § 325 ods. 1 CSP, pričom návrh na nariadenie neodkladného opatrenia musí obsahovať náležitosti uvedené v § 326 CSP. Z týchto ustanovení je zrejmé, že súd môže nariadiť neodkladné opatrenie iba vtedy, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery strán, alebo existuje obava, že exekúcia (výkon) rozhodnutia bude ohrozená. To znamená, že navrhovateľ neodkladného opatrenia musí v návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia osvedčiť, že existuje právny vzťah medzi ním a protistranou, tento vyžaduje bezodkladnú úpravu a osvedčiť aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému sa má poskytnúť ochrana. Pri nariadení neodkladného opatrenia musí mať súd na zreteli tiež princíp proporcionality, teda neodkladným opatrením nesmie dôjsť k zásahu do práv nad nevyhnutnú mieru.

14. Odvolací súd zdôrazňuje, že pre nariadenie neodkladného opatrenia nie je potrebná taká miera dôkaznej istoty ako pre vydanie rozhodnutia vo veci samej. Je však potrebné, aby boli aspoň v základnej miere osvedčené skutočnosti, odôvodňujúce potrebu neodkladnej úpravy pomerov alebo obavy, že exekúcia bude ohrozená, ako aj dôvodnosť a trvanie nároku, ktorému má byť poskytnutá ochrana.

15. Pri posudzovaní dôvodnosti návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia je potrebné vychádzať z naliehavosti a nutnej potreby dočasnej bezodkladnej úpravy, ktorá je osvedčená vtedy, ak sa preukáže existencia takých konkrétnych úkonov strany sporu, voči ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje, v dôsledku ktorých sa strana, ktorá podáva návrh na neodkladné opatrenie, môže dôvodne obávať nenapraviteľnej alebo len ťažko napraviteľnej ujmy na jej strane. Dôkazné bremeno, resp. bremeno osvedčenia spočíva výlučne na navrhovateľovi neodkladného opatrenia. Preukázanie, alebo aspoň osvedčenie skutočností odôvodňujúcich nariadenie neodkladného opatrenia posudzuje súd podľa obsahu návrhu a k nemu pripojených listín.

16. Súd prvej inštancie založil svoje rozhodnutie o nariadení neodkladného opatrenia na ustanovení § 325 ods. 2 písm. f), písm. h) CSP, keď dospel k záveru, že z konania o rozvod manželstva ako i z trestného konania, v ktorom bol bývalý manžel navrhovateľky právoplatne odsúdený za zločin týrania blízkej a zverenej osoby, ktorého sa dopustil voči navrhovateľke a maloletým deťom a bol mu uložený nepodmienečný trest odňatia slobody v trvaní štyroch rokov a ochranné ústavné protialkoholické liečenie, sú splnené také okolnosti, pre ktoré treba bezodkladne upraviť pomery. Navrhovateľka osvedčila dôvodnú obavu o svoje zdravie a zdravie maloletých detí, ktoré vyjadrili svoj strach, osvedčila, že bývalý manžel sa k navrhovateľke a k spoločným deťom dlhé roky správal agresívne, ohrozoval ich, vyhrážal sa im, spôsobil im psychické a fyzické utrpenie, za čo bol právoplatne odsúdený. Po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody (07.01.2020) má navrhovateľka o maloleté deti dôvodnú obavu a strach z jeho prítomnosti, cítia sa ohrozené na svojom živote a zdraví, a to za situácie, keď sa tento snaží po návrate z výkonu trestu dostať späť do spoločného bytu, neustále obchádza bytovku, v ktorej bývajú, maloleté deti čakáva pred školou, navštívil aj riaditeľku školy, ktorá mu styk s deťmi neumožnila. Vzhľadom na krátkosť času, ktorý uplynul od prepustenia bývalého manžela navrhovateľky z výkonu trestu odňatia slobody, svojim spôsobom života nepreukázal zmenu správania voči navrhovateľke, deťom a existuje tak dôvodná obava, že ich bude ohrozovať. Jeho správanie je nepredvídateľné a vzhľadom na jeho problémy s alkoholom, zmeny správania a tým súvisiaci negatívny až traumatizujúci dopad na maloleté deti, súd obavy detí považuje za reálne a dôvodné a je v záujme ochrany ich telesnej a duševnej integrity navrhovateľky a maloletých detí nariadenie neodkladného opatrenia.

17. Podľa § 325 ods. 2 písm. f), písm. h), neodkladným opatrením možno strane uložiť najmä, aby nevstupovala alebo iba obmedzene vstupovala do domu alebo bytu, na pracovisko alebo na iné miesto, kde býva, zdržiava sa alebo ktoré pravidelne navštevuje osoba, ktorej telesnú integritu alebo duševnú integritu svojím konaním ohrozuje, aby sa na určitú vzdialenosť nepribližovala alebo iba obmedzene približovala k osobe, ktorej telesná integrita alebo duševná integrita môže byť jej konaním ohrozená.

18. Súd prvej inštancie správne konštatoval, že citované zákonné ustanovenia vychádzajú zo znenia čl. 3.1 Nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (EÚ) č. 606/2013 z 12. júna 2013 o vzájomnom uznávaní ochranných opatrení v občianskych veciach. Ide o opatrenia vydané v záujme ochrany jednotlivých osôb, ak existujú závažné dôvody domnievať sa, že je ohrozený ich život, telesná, duševná alebo sexuálna integrita, osobná sloboda alebo bezpečnosť. Primárnym účelom je zabránenie akejkoľvek forme rodovo motivovaného násillia alebo násillia v blízkych vzťahoch, ako sú fyzické násillie, obťažovanie, sexuálne násillie, prenasledovanie, zastrašovanie alebo iné formy nepriameho nátlaku. Chránenej osobe má tak byť v odôvodnených prípadoch poskytnutá okamžitá efektívna súdna ochrana.

19. Pri vydaní neodkladného opatrenia v zmysle citovaných zákonných ustanovení, musí mať súd za osvedčené ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľa konaním osoby, proti ktorej návrh na nariadenie neodkladného opatrenia smeruje. Kvalitatívne požiadavky na osvedčenie rozhodujúcich skutočností budú vždy determinované konkrétnymi okolnosťami prípadu. Ohrozenie telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľ neodkladného opatrenia spravidla osvedčuje lekárskymi správami, trestným oznámením, čestným vyhlásením tretej osoby (svedka incidentu), písomnou, elektronickou alebo telefonickou komunikáciou a podobne.

20. Nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle citovaného zákonného ustanovenia je jedným z najzávažnejších zásahov do práv fyzickej osoby, do osobných slobôd povinného, a preto musí navrhovateľ pred nariadením neodkladného opatrenia relevantným spôsobom osvedčiť, že zakázaným správaním by telesná alebo duševná integrita navrhovateľa mohla byť ohrozená.

21. Navrhovateľka neodkladného opatrenia v danej veci sa v tomto súdnom konaní obmedzila len na svoje tvrdenia (žalovaný ju ani po prepustení z výkonu trestu odňatia slobody nenechá žiť v klúde, obchádza dom, v ktorom sa byť nachádza, maloleté deti čakáva pred školou, navštevuje riaditeľku školy, ktorá mu styk s deťmi neumožnila, pokúsil sa dostať do bytu, čo sa mu nepodarilo, lebo vymenila zámok), ktoré však žiadnym spôsobom (deklarovaným v predchádzajúcom odstavci), neosvedčila, nepredložila svedectvo alebo čestné prehlásenie žiadnej osoby, ktorá by jej tvrdenia potvrdila, nepodala žiadne oznámenie na políciu, neposkytla tak žiaden dôkaz, ktorým by svoje tvrdenia osvedčila. D. L. ako povinný z neodkladného opatrenia všetky tvrdenia navrhovateľky poprel, tvrdil, že do bytu sa nepokúšal dostať, nechodí pred školu, nepokúša sa kontaktovať navrhovateľku, deti, neobchádza dom. Navrhovateľka neodkladného opatrenia i po doručení takéhoto vyjadrenia povinného z neodkladného opatrenia žiadne dôkazy o svojich tvrdeniach nepredložila ani súdu neoznačila, uviedla iba, že trvá na uvedených skutočnostiach a za obťažovanie zo strany povinného považovala skutočnosť, že sa domáha prostredníctvom starostky obce o vydanie svojich vecí z predmetného bytu.

22. Za takýchto okolností v danej veci odvolací súd na rozdiel od súdu prvej inštancie dospel k záveru, že neboli splnené predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle § 325 ods. 2 písm.f) písm. h) CSP, nakoľko okolnosti tvrdené navrhovateľkou v neodkladnom opatrení osvedčené doposiaľ neboli. Odvolací súd preto nevzhladol dôvod pre bezodkladnú úpravu pomerov strán sporu neodkladným opatrením v navrhovateľkou navrhovanom znení.

23. Odvolací súd v žiadnom prípade nemieni spochybňovať správanie sa D. L. v predchádzajúcom období, a to v čase rozvodu manželstva účastníkov, ako i v čase trestného konania, keď bol rozsudkom č. k. 2T/5/2017-402 zo dňa 07. marca 2017, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 23. marca 2017, uznaný za vinného zo zločinu týrania blízkej osoby a zverenej osoby, ktorého sa mal dopustiť voči navrhovateľke a maloletým deťom a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 rokov, ktorý trest vykonával až do 07.01.2020 v S. N. U. H.. Účelom výkonu trestu odňatia slobody je chrániť spoločnosť pred páchatelmi trestnej činnosti, zabrániť odsúdeným v páchaní ďalšej trestnej činnosti a vytvárať podmienky, umožňujúce podporovať a rozvíjať pozitívne osobnostné rezervy pre ich resocializáciu, aby viedli riadny život (§ 1a zákona č. 475/2005 Z. z. o výkone trestu odňatia slobody).

24. Uznesením zo dňa 07. januára 2020, sp. zn. 6Pp/244/2019 bol povinný D. L. podmiennečne z výkonu trestu odňatia slobody prepustený s tým, že skúšobná doba bola určená na 1 rok (t. j. do 07.01.2021) a súčasne bol nariadený probačný dohľad nad odsúdeným vo výmere 1 rok a bolo mu uložené obmedzenie - zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

25. Podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia slobody je trestnoprávny inštitút, ktorý slúži na to, aby odsúdení, ktorí počas výkonu trestu odňatia slobody po splnení zákonom stanovených podmienok (formálnych a materiálnych) bol prepustený na slobodu skôr, ako uplynie trest, ktorý mu súd uložil za spáchaný trestný čin v odsudzujúcom rozsudku. Odsúdený, ktorý bol podmiennečne prepustený, musí viesť v skúšobnej dobe riadny život a plniť uložené obmedzenia a povinnosti, čo znamená správať sa v súlade s právnymi, etickými a morálnymi normami spoločnosti. Akékoľvek správanie odsúdeného na slobode, ktoré je v rozpore s právnymi, etickými alebo morálnymi normami spoločnosti, znamená porušenie povinnosti odsúdeného a súd môže rozhodnúť, že si bude musieť svoj zvyšok trestu odpykať.

26. Odvolací súd zastáva názor, že podmiennečné prepustenie povinného z výkonu trestu odňatia slobody s probačným dohľadom a nariadenými obmedzeniami a povinnosťami je dostatočnou zárukou, že žalovaný sa nesmie správať v rozpore s etickými a morálnymi a spoločenskými pravidlami nielen voči ktorémukoľvek občanovi, ale predovšetkým voči navrhovateľke a maloletým deťom, pochádzajúcim z ich manželstva. Skutočnosť, že povinný bol odsúdený v trestnom konaní, svoj trest vykonal a je podmiennečne prepustený z výkonu trestu odňatia slobody, pričom deklaruje (nielen vo vyjadrení k odvolaniu ale i súdnom konaní o vyporiadanie BSM), že sa k navrhovateľke a deťom nepribližuje, nechodí pred školu, nepokúšal sa dostať do bytu, ktoré skutočnosti navrhovateľka žiadnym spôsobom neosvedčila, nie je možné považovať za dostatočný dôvod na tak široké obmedzenie jeho práv ako požadovala navrhovateľka.

27. Odvolací súd preto zastáva názor, že nie je možné správanie sa D. L. do roku XXXX, jeho odsúdenie v trestnom konaní v roku XXXX a podmiennečné prepustenie z výkonu trestu odňatia

slobody v januári 2020, považovať za dôvod pre bezodkladnú úpravu pomerov účastníkov nariadením neodkladného opatrenia v znení požadovanom navrhovateľkou v zmysle ust. § 325 ods. 2 písm. f), písm. h) CSP, bez osvedčenia okolností, ktoré by nasvedčovali tomu, že konaním D. L. v súčasnosti dochádza k ohrozeniu telesnej alebo duševnej integrity navrhovateľky a maloletých detí alebo sa domáha vstupu do bytu účastníkov.

28. Pokiaľ navrhovateľka k návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia predložila správu z psychologickkej konzultácie zo dňa 17.07.2019, odvolací súd môže len poukázať na termín vydania tejto správy, v ktorom čase bol povinný vo výkone trestu odňatia slobody a žiadnym spôsobom (preukázateľným) sa s navrhovateľkou a maloletými deťmi nekontaktoval, čiže k žiadnemu ohrozeniu správaním sa povinného dôjsť nemohlo.

29. Odvolací súd poukazuje i na skutočnosť, že po doručení odvolania D. L. navrhovateľke, v ktorom odvolateľ všetky jej tvrdenia poprel, navrhovateľka, ktorá je v konaní právne zastúpená, súdu žiaden dôkaz na preukázanie jej tvrdení, ktorými odôvodňovala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia neposkytla a jej tvrdenia tak zostali len v rovine - tvrdenie proti tvrdeniu.

30. Z týchto dôvodov odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie zmenil tak, že návrh na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol.

31. Odvolací súd však záverom musí zdôrazniť, že pokiaľ D. L. akýmkoľvek spôsobom zasiahne do práv navrhovateľky alebo maloletých detí tak, že ohrozí ich telesnú alebo duševnú integritu, je možné kedykoľvek podať návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle ust. § 325 ods. 2 písm. f) , písm. h) CSP, pri splnení zákonom požadovaných predpokladov prípadne i podľa § 325 ods. 2 písm. e) CSP , kde lehota na jeho vydanie je 24 hodín.

32. O trovách konania bolo rozhodnuté podľa § 396 ods. 1, ods. 2, podľa § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP.

33. Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP), v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).